

artic. 4. num. 20. & 21. Genua 14
 de script. priv. lib. 6. cap. 1. ex. n.
 87. Covarrubias in cap. cum
 tibi num. 5. de testamentis Men-
 chaca de success. creat. lib. 2. §.
 11. num. 16. & §. 17. num. 53. Pe-
 ralta in Rubr. de hered. insti-
 tuend. num. 179. Tellus Ferdi-
 nandez in l. 3. Tauri 5. part. nu.
 2. & 3. vbi Burgos de Paz 1.
 part. conclus. 2. num. 218. Castil-
 lo in l. 37. Tauri verbo por su
 nombre Matienzus in l. 1. tit.
 4. glos. 16. num. 13. Et Azeve-
 dus ibi num. 155. Alvaradus de
 coniect. ment. def. lib. 3. cap. 2. nu.
 11. Castillo lib. 4. controvers.
 cap. 20. num. 30. Pichardus in
 §. sed cum paulatim instit. de te-
 stam. num. 40. Molina de pri-
 mogen. lib. 2. cap. 8. num. 12. Mo-
 lina Theologus de iust. & iur.
 tract. 2. disput. 127. Mieres de
 Maioratus 1. part. cap. 48. ex nu.
 54. Gutierrez practicar. lib. 2.
 quest. 41. num. 4. Iacobus Cá-
 cerius lib. 1. variar. cap. 4. num.
 11. ita decisum in Rota plu-
 ribus commemoratis dicit,
 & sequitur Augustinus Bar-
 bosa in Rubr. de testament. num.
 9. 10. & 11. Aillon ad Anton. Go-
 mez. lib. 1. c. 2. nu. 11. Tuschus
 concl. 97. lit. T. n. 3. & 4. Mol-
 fesius in summa p. 2. tract. 13. n.
 46. Bonac. tom. 2. disp. 3. q. 17.
 pñt. 1. n. 12. vers. secūdo sequitur.

Ex his contrarijs opinio-
 nibus secunda in consulēdo,
 & iudicando in nostro Reg-
 no sine dubio admittēda est,
 prout tenent Regnicolæ om-
 nes relati supra; quia disposi-
 tio leg. iubemus C. de testam.
 quæ subtilem observatiōē
 in testamento nuncupativo
 introduxit, in parte sublata
 est in §. quia verò Authent. vt
 sponsalit. largitas, & in d. l. 37.
 Tauri in verbis supra nu. 12.
 notatis. Et hæc opinio vsu,
 & consuetudine admittā est
 in omnibus ferè Italiæ Pro-
 vincijs, vt ex Parisio, Claro,
 Magdaleno, Mantica, Gra-
 fo, Paulo de Castro, & Ma-
 strillo recognoscit Gratianus
 d. c. 973. n. 41. Et vltra iura pro
 hac parte relata, ex quibus
 certè probatur opinio, consi-
 derari omnino debet pro cō-
 firmatione, & vera decidēdi
 ratione, quod relatio habe-
 tur pro genere expressi, vt est
 textus in l. ait prætor, §. 1. vers.
 accipiēdum sic est quasi nomina-
 tim, vbi Bartolus, & Ripa, ff. de
 re iudicata. Quia relatum est
 in referente cū omnibus suis
 qualitatibus; vt ex multis
 axioma refert Velasco lit. R.
 n. 57. Fontanella de pactis nup-
 tialibus, claus. 4. glos. 18. part. 2.
 num. 22. Castillo d. c. 20. n. 30.

Et

Et ita hæredis nomen nun-
 cupare, vel per relationem ad
 scripturam exprimere idem
 esse videtur, cum hæc ex-
 pressio contenta in instru-
 mento relato in referente cū
 omnibus suis qualitatibus
 esse intelligatur. Et licet no-
 minatio hæredis faciēda per
 testatorem de forma videat-
 ur testamenti, tamē modus
 per quem debet fieri expres-
 sio non est de forma: vnde
 sufficit quocumque modo
 heredem nominare; dum ta-
 men certitudinaliter de cor-
 pore ipsius constet, l. 2. ff. de
 liber. & posthum. l. nominatim, 2
 ff. de manum. testam. l. certum. ff.
 si certum petatur.
 Ex quibus confirmata vi-
 detur hæc opinio, quæ non
 solum procedit in hæredis
 institutione, & in legatis, vt
 ex est textus in d. l. si ita scrip-
 sero, sed etiam in Maioratus
 fundatione; potest enim in-
 stitui primogenium in sche-
 dula absque aliqua solemnita-
 te, si testator in testamento
 vel scriptura publica ad illā
 se referat. Molin. d. lib. 2. cap.
 8. num. 11. alter Molina de in- 22
 stit. & iur. tom. 3. disput. 600.
 numer. 5. Mieres de Maioratu 1.
 part. quest. 48. num. 219. Vt tamen prædicta com-

munis opinio procedat, de-
 bet omnino constare de cer-
 titudine scripturæ, vel sche-
 dulæ relatæ; quia referenti nō
 creditur nisi constet de rela-
 to, Authent. si quis in aliquo do-
 cumento, C. de edendo. Castillo
 lib. 4. c. 42. Cevallos commun.
 q. 44. n. 3. Amatus li. 1. var. re-
 sol. 42. n. 4. Et prædicta scrip-
 tura, vel schedula manu te-
 statoris scripta debet esse, ne
 falsitas committatur, Bartol.
 in d. l. si ita scripsero. Crotus in
 l. 1. §. si quis ita sub n. 4. lect. 2. ff.
 de verb. obligat. Boerius decis.
 240. n. 5. cum multis Grassus
 d. q. 16. n. 4. Castillo d. cap. 20.
 n. 29. Cancerius lib. 3. variar.
 cap. 20. nu. 89. vel saltem à te-
 statore subscripta: subscri-
 bens enim censetur virtuali-
 ter scribere omnia contenta
 in scriptura, quam sua sub-
 scriptione confirmat, l. emptor,
 §. Lucius, ff. de pactis, l. si ita sti-
 pulatus, §. Chrisogonus, ff. de ver-
 bor. obligat. l. fideiussor. §. 1. ff. de
 pignoribus Mascardus latissi-
 mē tom. 3. cōcl. 1347. per totam.
 Menochius de præsumpt. lib. 3.
 præf. 66. n. 7. Thuse. tom. 7. lit.
 S. conclus. 761. Sic tenent Pau-
 lus de Castro cons. 93. post n. 2.
 lib. 1. Iulius Clarus qui alios
 refert, §. testamētum q. 14. n. 4.
 Phœbo decis. 56. n. 7. Puteus
 de-

decis. 235. part. 1. Genua de scriptura privata lib. 6. cap. 1. num. 39.

23 Et hæc scripturæ relatæ certitudo idè necessaria est, quia Iustinianus, sic metuit fallitates, quæ in testamentis fieri solent vt desideret sic rem geri, vt sit manifestum secundum testatoris voluntatem hæreditatem esse transmissam, vt in d. l. iubemus continetur. Et quia si certitudo sit in actu ad quem fit relatio, videtur expressio nominatim facta, vt declarat

24 Covarrubias in cap. cum tibi num. 5. vers. satis tamen crederem esse de testamentis, post Aretinum in l. heredes palam in princip. col. 2. ff. eod. tit. Menochius conf. 639. num. 15. lib. 7. Costa de remedijs subsidiarijs remed. 82. num. 4. Gratianus vbi supra num. 44.

25 Et ita quod identitas huius scripturæ constare debeat per claras probationes concludant omnes in d. l. si ita scripsero vbi Bartolus, ff. de condit. & demonstrat. & in l. quem hæredis, ff. de reb. dub. Alexand. conf. 76. col. 2. nu. 5. & ibi Addition. in verbo schedula li. 3. Socius conf. 142. num. 6. lib. 1. Parisius conf. 19. num. 26. cum seq. lib. 3. Covarrubias d. cap. cum

tibi num. 5. Iulius Clarus, ff. testament. q. 36. in fine, & quest. 3. nu. 3. Merenda lib. 3. cap. 50. num. 12. Gratianus vbi supra num. 46.

26 Tunc ergo identitas scripturæ constare dicitur, quando per notarium à tergo schedulæ clausæ vel scripturæ appositum fuerit tempus, & nomina testium, & rogatum. Parisius, d. num. 26. Clarus d. nu. 3. Costa d. remed. 82. nu. 4. Mascardus conclus. 1353. nu. 73. in fine, part. 3. Ferentil. ad Buratum decis. 475. lit. D. num. 21. in fine.

27 Vel quando scriptura duobus testibus fidedignis subscripta vel signata fuerit. Costa dict. num. 4. Gratianus num. 47. Merenda num. 12. in fine. Et testes chartam in iudicio recognoscunt, iuxta tradita supra cap. 15. num. 26.

28 Vel quando legitimis coniecturis identitas, & certitudo demonstratur. Grassus d. quest. 16. num. 5. 6. & 7. Mieres dict. cap. 48. num. 54. Castillo d. cap. 20. num. 30. vbi num. 34. inquit, quod erit sufficiens probatio assertio filiorum confitètijs schedulam esse scriptam vel subscriptam manu parentis. Quod dictum tantum potest procedere, quan-

quando schedula illa sustinetur vt dispositio inter liberos per Authent. quod sine, C. de testamentis, quia tunc in vim contractus sustinebitur, vt supra cap. 7. num. 27.

30 An per comparisonem literarum identitas scripturæ possit verificari dubium est inter Doctores: nam communiter tenent, deficiente alia probatione ad comparisonem literarum decurrendum esse, vt Grassus, & Castillo vbi supra. Sed contrarium tenent Alexander

31 d. conf. 76. nu. 8. Merenda n. 13. Gratianus ex num. 49. cum sequentibus, vbi videndus est, quia benè probat, & cap. 235. num. 22. Genua de script. priv. lib. 6. cap. 1. num. 75. quia hoc genus probationis valdè periculosum est; vt testis est Iustinianus in Authent. de instrument. caut. & fid. Menochius de Arbitrarijs casu 114. num. 13. & 14. Scaccia de iudicijs, lib. 2. cap. 11. num. 943. Et manus, & scriptura alterius per multos facillè fingitur, vt notat Mar-
32 filius in Rubr. C. de probat. num. 318. Franciscus Marcus decis. 935. num. 5. part. 2. Iosephus Ludovicus decis. Perusina 7. n. 15. Surd. conf. 187. n. 24. in fine. Vnde comparatione literarum

rum per se solam plenam probationem non facere in privatis scripturis communiter tenent Doctores, Bartolus in l. admonendi, ff. de iure iurando, Couarrubias practic. cap. 22. num. 6. Afflictiis decis. 181. num. 7. Iosephus Ludovicus decis. 7. Rolandus à Valle conf. 26. Avendaño in cap. correct. 2. p. cap. 30. Castillo in l. 22. Tauri num. 11. Vivius lib. 3. commun. opin. verb. comparatio. Menoch. de Arbitrar. lib. 2. cent. 2. casu 114. Farinac. in fragm. crim. p. 1. verb. comparatio nu. 541. Greg. Lop. in l. 119. tit. 18. p. 3. Glos. non deve, Aosta de privilegijs creditorum reg. 3. ampliat. 6. nu. 3. Si tamen aliæ coniecturæ sint, comparationi literarum ritè factæ cum iuramento peritorum, & in præsentia iudicis, poterit stari; quia ex comparatione semiplena resultat, & hæc probatio arbitraria est. Et hoc modo observari poterit communis opinio, quæ comparationem literarum in hoc casu admittit, vt cum multis Mantica de coniectur. lib. 4. tit. 3. num. 11. in medio, cum alijs. Grassus n. 6. Mieres, & Castillo in locis vbi supra; Peregrinus conf. 61. num. 3. lib. 1. Paschalis de virib. patr. potest. part. 2. cap. 8. nu. 21.

Ferentibus ad Buratum decis.

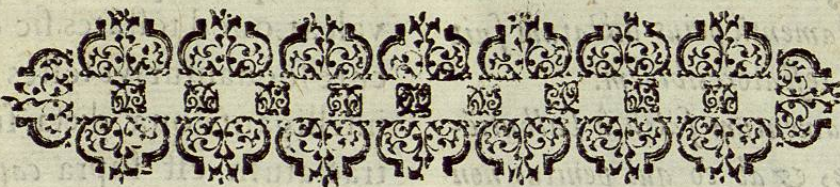
475. n. 21. non mentio

35 Neque obstant textus de contrario adducti; quia respodetur ad l. hac, consultissima, quod testes debent audire nomen hæredis saltem implicitè, & certitudinaliter, ut supra cap. 15. num. 23. & 24. quia modus exprimendi non est de forma testamenti, sed nominatio hæredis, quæ expressè fieri videtur per relationem ad aliud, cum relatio sit de genere expressi.

36 Ad leg. filius familias de liber. & posthum. iuncta leg. 1. &

2. ff. eodem dicitur, quod nominatum institutio, & exheredatio fieri dicitur, etiam si quis signo certo nomine tacito hæredem demonstraverit. l. quoties 9. §. si quis nomen ff. de hæredib. instituend.

37 Ad l. iubemus respondetur idem, quod nomen hæredis debet nuncupari implicitè, & certitudinaliter; quod in nostro Regno absque dubio procedit ex d. l. 37. Tauri in verbis, ibi: O señaladamente. l. ro. tit. 11. part. 6. ibi: O por otros señales.

CAPUT XIX.

AD NVTVM AN FIERI POSSIT HÆREDIS INSTITVTIO, & TESTAMENTVM; & IN QUIBUS CASIBVS DISPOSITIO NVTV FACTA VALEAT.

SVMMARIVM.

Ratio questionis disputandi traditur. 1. Nutus species assignantur diversa. 2. Nutus modus debet scribi per tabellionem, ibidem. Nutu fieri posse testamentum tenent aliqui qui referuntur. 3. Voluntas magis quam loquela attenditur. 4. Intentio hominis nutu significatur sicut loquela. 5. L. iubemas. 29. C. de testamentis cum alijs ponderatur. 6. Nutu fieri hæredis institutionem non posse communis est opinio. 7. Verbis quando opus est non sufficiunt nutus, aut signa. 8. Verbum nuncupare quid significet. 9.

Institutio piæ causæ nutu fieri valet. 10. Testamentum nutu factum in favorem consanguinei pauperis, an intelligatur factum ratione paupertatis, vel ratione consanguinitatis. 11. Institutio nutu facta de eo qui alias succedere debebat sustinetur. 12. Testamentum nutu factum inter liberos iure communi sustinebatur. 13. Institutio iure Regio non requiritur ad testamēti valorē. 14. Testamentum factum à demente, qui filium hæredem instituit, sustinetur. 15. Institutio nutu facta valet, quando testator prius apertè dixit, quod volebat talem hæredem